

λιγαδούρα

Πέμπτη, 26 Απριλίου 2012

6:10 μμ

Λιγαδουρα

Η γραβατά του ναυτη. : Είναι ένα σχοινάκι δεμένο σε θηλιά γύρω από τον λαιμό, με την άκρη του να καταλήγει σε ένα φιογκάκι που έχει η μπελαμάννα (βλ. εικόνα), εκεί που ξεκινάει ο γιακάς. Κατά την παράδοση είναι εκεί για να αυτοκτονήσει απαγχονιζόμενος ο ναυτης όταν κινδυνεύει να συλληφθεί από τον εχθρο. Πρέπει φυσικά να είναι διαζοτως λεπτός αν ρινω από το παχος που έχει η λιγαδούρα.

Επειδη η μπελαμανα είναι ανοικτη στο στερνο και δεν έχει κουμπια, η λογικότερη σκοπιμοτητα που εξυπηρετεί είναι να σφιγγεται (οχι μεχρις ασφυξιας) όταν κάνει κρου και φυσάει για να κλεινει αυτο το ανοιγμα.

Η αρχ δετηρία. Ετυμολογείται από το βενετ. Ligadura < Λατ. Ligatura < ligo=συνδέω, δεσμεύω, ενώνω + guttur = λαιμός

Επισης γνωστη στους αρχαιους ως **αυχενιστήρ**

αύχεν-ιστήρ, ἦρος, ὄ, βρόχος αὐ. halter, Lyc.1100; ligature for neck, Hippiatr.10.

Ὁ μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα τὰς δυσεξόδους

ζητῶν κελεύθους **αὐχενιστήρος** βρόχου (1100)

ἐν ἀμφιβλήστρω συντεταργανωμένος

τυφλαῖς ματεύσει χερσὶ κροσσωτοῦς ῥαφάς.

Λυκόφρων - Αλεξάνδρα - στ. 1100

Henry George Liddell. Robert Scott. A Greek-English Lexicon. Oxford. Clarendon Press. 1940.

Φαινεται ότι ο αυχενιστήρας από την αρχαιοτητα χρησιμευε στις φλεβοτομιες

Hippiatrica, Hippiatrica Berolinensia. {0738.001} close

πὸν ἀρξώμεθα, πῶς δεῖ τοῦ ἵππου αἷμα ἀφαιρεῖν. αὐχενί-
ζειν χρή, τὸν δὲ τόπον περιβάλλειν αὐχενιστήρι [ἦτοι τὸν τρά-
χηλον] καὶ προσανατείνειν, ἕως ἂν προσαναστῶσιν αἱ φλέβες·
μὴ μέντοι καθιέναι τὸ φλεβοτόμον κατὰ βάθος, ἐπεὶ οὐ δύ- (5)
νήση στήσαι τὸ αἷμα εὐχερῶς, ἐὰν διαμπερὲς τὴν ἀρτηρίαν
διέλῃς. κροτάφους δὲ ἐὰν βούλη λύσαι, περίβαλλε αὐχενιστήρα
περὶ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ ὦτα, μέχρις ἂν διαναστῶσιν αἱ
φλέβες, καὶ ὑπότεμνε, ὡς εἴρηται, μὴ κατὰ βάθος. |

Βρήκα να γράφεται λυκαδούρα. Είναι παράκουσμα και παρετυμολογία από το λύκος.
 Βλ http://www.041.gr/navarino/Algemein/Stoli_Navti.htm

Τι δουλειά έχει ο λύκος στη θάλασσα!

Η λυγαδούρα είναι η γραβάτα του ναύτη. : Είναι ένα σχοινάκι δεμένο σε θηλιά γύρω από τον λαιμό, με την άκρη του να καταλήγει σε ένα φιογκάκι που έχει η μπελαμάννα , εκεί που ξεκινάει ο γιακάς. Κατά την παράδοση είναι εκεί για να αυτοκτονήσει, απαγχονιζόμενος, ο ναύτης όταν κινδυνεύει να συλληφθεί από τον εχθρό. Πρέπει φυσικά να είναι ένας ιδιαίτερα λεπτός ναύτης, αν κρίνω από το πάχος που έχει η λυγαδούρα.

Επειδή η μπελαμάννα είναι ανοικτή στο στέρνο και δεν έχει κουμπιά, η λογικότερη σκοπιμότητα που εξυπηρετεί είναι να σφίγγεται (Όχι μέχρις ασφυξίας) όταν κάνει κρύο και φυσάει για να κλείνει αυτό το άνοιγμα.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑ

legàre = *lat.* LIGARE che cfr. col *gr.* LÛGEIN O LYGÛEIN *piegare, annodare, lÛgos vimine, dalla stessa radice del sscr. ling-âmi piego, â-ling-â-mi abbraccio* d'onde l'*ant. slav.* loza per *logia *tralcio, boem. loza vite, polac. loza scudiscio lit. lauzaš ramo, lugnas pieghevole, (v. Obliquo cfr. Littore, Lotta).*

Stringer con fune, catena, vinco o altra sorta di legame: opposto a Sciogliere.

« Legarsela al dito » vale Tenere bene a mente qualche torto ricevuto, dall'uso che hanno alcuni di legarsi al dito un filo o nastro, come ricordo di cosa da fare, dire ecc.

Deriv. Léga; Legàccio; Legàme (lat. ligàmen) Legamènto (lat. ligamèntum); Legatóre-tríce Legatúra. Comp. Alleàre = Allegàre; Collegàre Obbligàre; Rilegàre. Cfr. Gomèna.

Screen clipping taken: 28/5/2012 6:05 πμ

Legare = από το λατινικό LIGARE συγγενές προς το ελληνικό λυγείν ή λυγύειν λυγίζω, δένω, ΙΕ Λιγκάμι

Σφίγγω με σχοινί, αλυσίδα, οι οποιοδήποτε μέσο συνδέσμου.

ΦΡ It. Legarsela al dito (Το έδεσε στο δάκτυλο του) για να θυμηθει κατι

Αντιστοιχο του δικου μας "το έδεσε κόμπο" ή "το έδεσε σε ψιλο μαντήλι".

ΠΑΡΑΓΩΓΑ: Obbligare> Fr. Obliger, En. Oblige, obligation

Η αρχαία δετηρία. Ετυμολογείται από το βενετ. Ligadura<It Legatura < Λατ. Ligaturus από το ρήμα ligare/ ligo=συνδέω, δεσμεύω, ενώνω = Αυτός που ενώνει, δυνητικά, τα πλευρά του ανοίγματος της [μπελαμάνας](#).

ΟΜΟΡΡΙΖΑ

[Γούμενα](#) και γκόμενα